

WPROWADZENIE	7
ROZDZIAŁ 1.	
ZABURZENIE W ROZWOJU	11
ROZDZIAŁ 2.	
RÓŻNICOWANIE DIAGNOSTYCZNE	14
ROZDZIAŁ 3.	
MOWA JAKO SZCZEGÓLNY ASPEKT	
RÓŻNICUJĄCY	22
3.1. Niepełnosprawność intelektualna	23
3.2. Przegląd badań nad rozwojem mowy dziecka upośledzonego umysłowo	47
3.3. Mowa osób z autyzmem i zespołem Aspergera	53
ROZDZIAŁ 4.	
AUTYZM I NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ	
INTELEKTUALNA A ZESPÓŁ KRUCHEGO	
CHROMOSOMU X	81
4.1. Charakterystyka zespołu	82
4.2. Diagnoza zespołu	85
4.3. Przebieg rozwoju w zespole	87
4.4. Wczesne różnicowanie zespołu Kruchego Chromosomu X od autyzmu i upośledzenia umysłowego	90

ROZDZIAŁ 5.

SKALA OCENY ZACHOWAŃ AUTYSTYCZNYCH W DIAGNOZIE RÓŻNICUJĄCEJ I OCENIE ROZWOJU

100

5.1. Wprowadzenie 100

5.2. Skala Obserwacji Zachowań Autystycznych (SOZA)
dla dzieci i młodzieży 103

5.3. Różnicowanie 116

PODSUMOWANIE 125

BIBLIOGRAFIA 130

INDEKS RZECZOWY 148

INDEKS OSÓB 150

Jacek Jarosław Bleszyński – doktor habilitowany, profesor nadzwyczajny w Katedrze Pedagogiki Specjalnej Wydziału Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Z wykształcenia pedagog wczesnoszkolny, logopeda dyplomowany, oligofrenopedagog, autystolog. Od 5 lat kierownik Pracowni Badań nad Niepełnosprawnością Złożoną. Współtwórca oddziałów Krajowego Towarzystwa Autyzmu w Słupsku i Toruniu, dyrektor Katolickiego Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Kwidzynie oraz twórca Diecezjalnego Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego

w Toruniu. Kierownik podyplomowych studiów z neurologopedii i oligofrenopedagogiki powołanych na Wydziale Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autor publikacji związanych z problematyką wspomagania dziecka i rodziny z dzieckiem z autyzmem i głębokimi deficytami w rozwoju.

Prezentowane treści mają charakter badawczy z interdyscyplinarną podbudową teoretyczną, opartą na bogatej literaturze. Na szczególne wyróżnienie zasługuje opracowana przez Autora Skala Oceny Zachowań Autystycznych (SOZA) dla dzieci i młodzieży. (...) Szczególnym walorem SOZA jest to, że służy nie tylko do oceny specyficznych zaburzeń, ale także do ich różnicowania, co daje podstawy do opracowania właściwych działań terapeutycznych.

prof. dr hab. Teresa Żółkowska

Propozycja narzędzia diagnozującego różnice zaburzeń autystycznych od niepełnosprawności intelektualnej i opóźnień w rozwoju jest niezwykle wartościowa. (...) Książka wypełnia swego rodzaju lukę w wachlarzu narzędzi diagnostycznych, prócz tego stanowi wzorcowe kompendium porównawcze pod względem opisu merytorycznego przywoływanych cech oraz koncepcji metodologicznej.

prof. dr hab. Zenon Gajdzica